

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยกับการมาท่องเที่ยวเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ณ เมืองพัทยา

ประชากร

การศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยกับการมาท่องเที่ยวเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ณ เมืองพัทยา" นี้ ประชากรที่จะทำการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างนี้จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified) กล่าวคือ ผู้วิจัยจะทำการแบ่งพื้นที่ในการเก็บข้อมูลออกเป็น ๓ พื้นที่ย่อย ๆ คือ พัทยาเหนือ พัทยากลาง และพัทยาใต้ (ตามข้อมูลที่ได้รับจากที่ว่าการเมืองพัทยา) แล้วใช้วิธี Simple Random Sampling โดยทำการจับฉลาก วันและช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรในพื้นที่ดังกล่าว

ในเรื่องของการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) นั้น ใช้การคำนวณจากสูตร (อ้าง รุ่ง จันทวานิช 2522 : 8)

$$n = \frac{p(1-p)}{\frac{e^2}{2} + \frac{P(1-p)}{N}}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

p = อัตราส่วนของกลุ่มประชากรที่กำหนดจะสุ่ม ในที่นี้ใช้ 25% ดังนั้น

$$\text{ค่า } p = 0.25$$

e = ความผิดพลาดจากจำนวนตัวอย่าง ในที่นี้ใช้ 5% ดังนั้นค่า $e = 0.05$

Z = ค่าของพื้นที่ในโค้งปกติ (Normal Curve)

ในที่นี้คิดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นค่า $Z = 1.96$

N = จำนวนประชากร ในที่นี้คือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด
ในเขตเมืองพัทยา (ปี 2529) ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ 633,624 คน

จากการแทนค่าสูตร จะคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 290 คน เพื่อที่จะสัมภาษณ์
ในการ เก็บข้อมูล

ตัวแปรในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

ตัวแปรอิสระ : ปัจจัยด้านประชากรอันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา
รายได้ สัญชาติ และประเทศต้นที่อยู่อาศัย

ตัวแปรตาม : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย

สมมติฐานข้อที่ 2

ตัวแปรอิสระ : ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
จากสื่อมวลชน

ตัวแปรตาม : จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

สมมติฐานข้อที่ 3

ตัวแปรอิสระ : ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
จากสื่อเฉพาะกิจ

ตัวแปรตาม : จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

สมมติฐานข้อที่ 4

ตัวแปรอิสระ : ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
จากสื่อบุคคล

ตัวแปรตาม : จำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม 1 ชุด ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรของผู้ให้สัมภาษณ์
อันประกอบไปด้วยคำถามรวม 6 ข้อ คือ

1. เพศ
2. อายุ
3. การศึกษา
4. รายได้
5. สัญชาติ
6. ประเทศถิ่นที่อยู่อาศัย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ
การท่องเที่ยวเมืองไทยโดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ คือ สื่อมวลชน (mass media) สื่อเฉพาะกิจ
(Specialized Media) และสื่อบุคคล (Personal media) ของผู้ให้สัมภาษณ์
ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

คำถามข้อ 1 เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ
การท่องเที่ยวเมืองไทยโดยผ่านทางสื่อมวลชน ซึ่งประกอบไปด้วย โทรทัศน์ วิทยุ
หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร. สื่อเฉพาะกิจซึ่งประกอบไปด้วย วีซีโอ สไลด์ โปสเตอร์ แผ่นพับ
การจัดนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับเมืองไทย หรืองานแสดงสินค้าไทยหรืองานขายสินค้าไทย
สื่อบุคคลซึ่งประกอบไปด้วย ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง
ข้อง และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยวัดจากการที่ผู้ให้สัมภาษณ์
ตอบว่า "เคย" หรือ "ไม่เคย" ในการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย
โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้

คำถามข้อ 2 เป็นคำถามที่ต่อเนื่องมาจากคำถามข้อ 1 กล่าวคือ เป็นคำถาม
ที่ถามเกี่ยวกับปริมาณของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย โดยผ่าน

ทางสื่อต่าง ๆ เฉพาะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอบว่า "เคย" เท่านั้น โดยวัดจากความบ่อยครั้ง ในการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย โดยผ่านทางสื่อเหล่านั้น และในเรื่องของการวัดปริมาณหรือความบ่อยครั้งดังกล่าวนี้ ในคำถามข้อ 2 จะประกอบไปด้วยคำตอบที่จะให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบโดยแยกออกเป็น Rating Scale 5 ระดับ คือ ได้รับข่าวสารบ่อยมาก ค่อนข้างบ่อย ได้รับปานกลาง ได้รับน้อย และได้รับน้อยมาก

คำถามข้อ 3 เป็นคำถามที่ต่อเนื่องมาจากคำถามข้อ 1 และ 2. กล่าวคือ เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับปริมาณของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เฉพาะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ ตอบว่า "เคย" เท่านั้น เช่นเดียวกับคำถามข้อ 2 แต่คำถามข้อ 3 นี้จะเน้นเฉพาะในช่วงระยะเวลาอันหลังไป 2 เดือน ก่อนที่ผู้ให้สัมภาษณ์จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทยในครั้งนี้ โดยวัดจากความบ่อยครั้งในการได้รับข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยโดยผ่านสื่อเหล่านั้น และในเรื่องของการวัดความบ่อยครั้งดังกล่าวนี้ ในคำถามข้อ 3 ก็ประกอบไปด้วยคำตอบที่จะให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบ โดยแบ่งออกเป็น Rating Scale 5 ระดับ เช่นเดียวกับคำถามข้อ 2

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมาท่องเที่ยวเมืองไทยของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ประกอบไปด้วยคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อ 1 เป็นคำถามที่ถามถึงจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทยของผู้ให้สัมภาษณ์

คำถามข้อ 2 เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจ หรือชักจูงใจให้ผู้ให้สัมภาษณ์มาท่องเที่ยวเมืองไทย

คำถามข้อ 3 เป็นคำถามที่ถามถึงระยะเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตั้งใจจะพักอยู่ในเมืองไทย ในการมาท่องเที่ยวในครั้งนี้

คำถามข้อ 4 เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยในด้านใดที่มีผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเมืองไทยในครั้งนี้ของผู้ให้สัมภาษณ์

คำถามข้อ 5 เป็นคำถามที่ถามถึงข่าวสารข้อมูลที่มีผลทางลบต่อการท่องเที่ยวเมืองไทย

คำถามข้อ 6 เป็นคำถามที่ถามถึงความตั้งใจของผู้ให้สัมภาษณ์ ในการที่จะมาท่องเที่ยวเมืองไทยอีกในอนาคต

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ได้มีการทดสอบ Reliability ของเครื่องมือ โดยการนำไปทดลองใช้ (Pre-test) ก่อน โดยการสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในเขตเมืองพัทยา จำนวน 20 คน โดยให้ครอบคลุมทั้งผู้ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเมืองไทยเป็นครั้งแรก และมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป แล้วจึงนำแบบสอบถามมาแก้ไขข้อบกพร่องก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สมมติฐานข้อที่ 1 มีปัจจัยด้านประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และประเทศต้นที่อยู่อาศัย กับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย ใช้ค่าร้อยละในการอธิบายปัจจัยด้านประชากรเหล่านี้ในการนำเสนอ และใช้สถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square) ในการพิสูจน์ว่า เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารดังกล่าว ส่วนการพิสูจน์ว่า อายุ การศึกษา รายได้ สัญชาติ และประเทศต้นที่อยู่อาศัยของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารดังกล่าว ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการอธิบาย

สมมติฐานข้อที่ 2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย จากสื่อมวลชน กับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทยหลังจากกำหนดค่าคะแนนความล่าช้าความถี่ของการเปิดรับสื่อดังกล่าวแล้ว ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ดังกล่าว

สมมติฐานข้อที่ 3 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย จากสื่อเฉพาะกิจ กับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย หลังจากกำหนดค่าคะแนนความล่าช้าความถี่ของการเปิดรับสื่อดังกล่าวแล้ว ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ดังกล่าว

สมมติฐานข้อที่ 4 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทย จากสื่อบุคคล กับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวเมืองไทย หลังจากกำหนดค่าคะแนน ความล่าช้าตีความถี่ของการเปิดรับสื่อดังกล่าวแล้ว ใช้สถิติสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ตัวแปร ดังกล่าว

เกณฑ์การให้คะแนนเพื่อการคำนวณ

การให้คะแนนตัวแปรต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยผ่านทางสื่อมวลชน อันประกอบไปด้วย โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อเฉพาะกิจอันประกอบไปด้วย วีดีโอ สไลด์ โปสเตอร์ แผ่นพับ การจัดนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับเมืองไทย หรืองานแสดงสินค้าไทย หรืองานขายสินค้าไทย และสื่อบุคคลอันประกอบไปด้วย ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐบาล ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากคำตอบ ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคือ

เคยรับ	ให้	1	คะแนน
ไม่เคยรับ	ให้	0	คะแนน

2. ความบ่อยครั้ง หรือความถี่ ในการเปิดรับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวข้อง การท่องเที่ยวเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยผ่านสื่อแต่ละประเภทดังกล่าว มาแล้ว โดยพิจารณาเป็น Rating scale หรือมีการให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

ได้รับบ่อยมาก	ให้	5	คะแนน
ได้รับค่อนข้างบ่อย	ให้	4	คะแนน
ได้รับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ได้รับน้อย	ให้	2	คะแนน
ได้รับน้อยมาก	ให้	1	คะแนน

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลมาเรียบร้อยแล้ว จึงทำการตรวจสอบข้อมูล แล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำไปประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปSPSSX เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย